

det maksimumsbeløb, som er kendt af borgerne. På den måde er der ikke tale om vilkårlighed. På samme måde vil det også være med andre ting som f.eks. erstatning for tabt arbejdsfortjeneste; dér vil der heller ikke være fuldstændig ens vilkår under alle omstændigheder.

Det bliver også fremført, at man kan betragte lovforslaget som havende tilbagevirkende kraft. Det er heller ikke rigtigt. Det er sådan, at det kun er de sygedagpenge, der bliver udbetalt efter lovens ikrafttrædelse, der er omfattet af lovforslaget, og altså ikke sygedagpenge, der er udbetalt før lovens ikrafttrædelse.

Hvis man skulle gå ind og skelne imellem, hvilke ulykker der var på tale før og efter lovens ikrafttræden, ville det give kommunerne et meget stort administrativt besvær; i den gængse forstand er der ikke tale om tilbagevirkende kraft i den måde, hvorpå lovforslaget vil fungere.

Over for fru Anne Baastrup, der spurgte, om jeg ville følge, hvordan virkningen af lovforslaget er, kan jeg bekræfte, at det vil jeg gøre, og jeg vil også give et samlet overblik over de erfaringer, der er indhøstet med dette forslag om regres i løbet af en forsvarlig periode. Vi skal nok have i hvert fald mere end et år, nok et par år, inden vi kan sige noget systematisk om, hvordan lovforslaget har virket. Men jeg kan i hvert fald bekræfte, at jeg er indstillet på at følge systematisk, hvordan det virker, og foretage en samlet vurdering af det.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

En bemærkning til socialministeren, som forsøger at argumentere imod min påstand om, at det her virker vilkårligt, ved at sige, at borgerne jo må indrette sig på, at man kan risikere at komme af med penge på grund af et regreskrav fra kommunerne.

Jeg må altså holde fast i, at der er tale om vilkårlighed. Det svarer jo til, at det ville være sådan, at hvis man kørte for stærkt og fik en fartbøde, ville man i den ene politikreds kunne opleve, at politimesteren sagde: Denne bøde søger vi inddrevet, og i den næste politikreds, hvor man begik præcis den samme forseelse, ville politimesteren vælge at sige: Nej, det her ser vi igennem fingre med.

Det er den form for vilkårlighed, der præger dette lovforslag, fordi to 100 pct. identiske handlinger med 100 pct. identiske konsekvenser bliver mødt vidt forskelligt af myndighederne,

fordi den ene kommune vælger at søge regres og den anden kommune vælger ikke at gøre det. Og det har ministeren ingen mulighed for at have indsigt i.

Så siger ministeren, at ministeren vil følge udviklingen. Det vil jeg da være meget interesseret i at få præciseret, for læser man bemærkningerne til lovforslaget, vil man se, at dette forslag kun har begrænsede administrative konsekvenser for kommunerne.

Det kan jo ikke lade sig gøre at følge dette forslag i praksis. Det kan ikke lade sig gøre at sikre, at almindelige forvaltningsretlige lighedsgrundsætninger overholdes, medmindre man forpligter kommunerne til en eller anden form for indberetningspligt med hensyn til, hvorfor de har søgt regres, eller hvorfor de i en konkret sag ikke har søgt regres.

Så i samme sekund man glider fra det, som jeg også har forstået har været socialministerens synspunkt hele vejen igennem, nemlig at det var en 100 pct. kommunal suveræn afgørelse, hvorvidt man ville søge regres eller ej, belaster man kommunerne med et administrativt bureaukrati, som ikke har noget sidestykke.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Ministeren gav udtryk for, at ministeren ville følge dette meget nøje og se på, hvordan udviklingen ville blive. Men hvordan skal det ske i praksis? Betyder det, at kommunerne fremover skal til at lave indberetninger i stakkevis om, hvad det er, der foregår? Så vil det også være rimeligt, at man beder kommunerne om at lave indberetninger om, hvorfor de ikke har søgt regres, således at man også har de argumenter med.

Dette vil give et kæmpebureaukrati, og dermed er ministeren langt ude over det, som ministeren selv skriver i sit forslag. Dér skriver ministeren, at det her kun vil have begrænsede administrative konsekvenser. Nej, det vil det bestemt ikke efter det, ministeren lige har sagt fra talerstolen her! Det bliver et stort bureaukrati, og jeg vil godt høre, om ministeren er klar over, hvad det er, ministeren har stået og sagt her fra talerstolen.

Så sagde ministeren også, at det er en sund tankegang, at man søger regres, således at skadepolderen betaler de faktiske omkostninger ved den skade, der er opstået. Det er jeg da enig i, og jeg sagde også ved førstebehandlingen, at princippet sådan set er sundt nok. Men proble-